

Zege Trump dwingt links Amerika én Europa tot cultuuromslag

Posted on 12 november 2024 by Derk Jan Eppink

De klinkende overwinning van Donald Trump, met meerderheden in Senaat en (mogelijk) Huis van Afgevaardigden, was nog niet bekend of de Democraten vielen in een diepe depressie. Hoe kon het kiezersvolk zo ondankbaar zijn voor de zegeningen van president Biden en zijn beoogde opvolger Kamala Harris? Vermogende 'celebrities', zoals Sharon Stone, Cher, Taylor Swift, Barbara Streisand, dreigden met vertrek uit Amerika.

En merkwaardig: de Amerikaanse oud-ambassadeur bij de NAVO, Ivo Daalder (64), dreigde (AD, 3 september) zijn Amerikaanse nationaliteit op te geven: 'Ik wil niet in een land wonen waar een fascist aan de macht is.' Na 30 jaar wil hij zijn Nederlandse paspoort terug. Dat vereist een 'inburgeringscursus' waarin het onderdeel KNM (kennis Nederlandse maatschappij) een berucht struikelblok kan zijn. Daalder moet nog even blokken.

Trump sloeg aan bij harde kern Democraten

In de Amerikaanse media waren er gebruikelijke huilbuien zoals bij CNN en MSNBC, terwijl de vaste grappenmakers zoals Stephen Colbert en Jimmy Kimmel letterlijk de tranen in de ogen stonden. Het werd duidelijk dat de culturele elite met het hoofd in de wolken leefde.

Knarsetandend had de beter wetende klasse vastgesteld dat de 'werkende klasse' in de swing staten onder het bereik van Trump was gekomen. Hij transformeerde de Republikeinse partij, voorheen vooral een partij van 'countryclubs' en daarna van 'sociaal conservatieven', tot een arbeiderspartij. Zo grabbelde hij in de achterban van de Democraten. In 2016 met succes. Dit jaar kwam er een extra greep bij: Trump sloeg aan bij minderheden die de Democraten tot de harde kern van de eigen aanhang hadden gerekend. Trump scoorde erg goed onder Latino's, zwarte mannen, katholieken en joodse Amerikanen. Daarop zakten de Democraten met Harris voorop door de vloer.

De *landslide* van Trump (312 versus 226 kiesmannen) levert een herschikking van het politieke veld op, zoals Ronald Reagan in 1980 had gedaan. Een politiek-culturele omslag met vergaande gevolgen. De Democraten predikten jarenlang identiteitspolitiek. Ze verdeelden de maatschappij in aparte groepjes: witte vrouwen, zwarte mannen, jonge witte mannen, Latino's, katholieke Amerikanen. Ze spraken over non-binair genderbeleid, met 'mannen' in de kleedkamers van vrouwen. 'Woke' werd een methode om mensen de mond te snoeren, om meningsvorming eenvormig te maken. Het werd een cultuurstrijd met 'cancel culture' als stok achter de deur. Die identiteitspolitiek veroorzaakte echter een identiteitscrisis onder Democraten.

De Democraten moeten zichzelf heruitvinden, en dat gaat duren. De 'blame game' is al begonnen. Nancy Pelosi (84), die voor de 20ste keer werd herkozen in het Huis van Afgevaardigden, legde de schuld bij Biden die volgens haar te lang was aangebleven. Zijn geestelijke toestand werd té lang té rooskleurig voorgesteld. Zelf had Biden dat niet in de gaten en het debat met Trump, dat zijn ondergang werd, had hij ook zelf aangevraagd. Biden is boos op Pelosi omdat hij zich aan de kant voelt geschoven, terwijl hij zelf Harris voor de voeten liep. Zoals kiezers van Trump te omschrijven als 'garbage'. Dit zijn gebruikelijk rituelen van een verloren verkiezing. Inhoudelijke bezinning moet volgen, en nieuwe gezichten in de partijtop.

Weinig oog voor de gewone man

Het is opvallend hoezeer links Europa in diezelfde put zit. Ideologische leegte door identiteitspolitiek, zij het dat men minder scheutig is met de naam van 'Hitler' om opponenten zwart te maken. Termen als 'fascist' of 'racist' volstaan. Dit vocabulaire dient om de inhoudelijke leegte te verbergen. Waar staat links Europa voor? Vooral voor het klimaatbeleid. Net als de Democraten heeft progressief Europa weinig oog voor de gevolgen van immigratie en de economische problemen van de gewone man. Wat ooit kern van de ideologie was, is nu bijzaak en vervangen door identiteitspolitiek en een woke-agenda.

De fusieproblemen van PvdA en GroenLinks markeren dat; uitgerekend rondom het conflict in Gaza dat de twee partijen volledig verdeelt. De Democraten hanteerden twee referaten inzake Gaza: een versie voor kiezers in de Arabische gemeenschap en een andere voor de Joodse gemeenschap. Die ballon hield het niet lang vol. De cultuuromslag door de verkiezing van Trump zet links Europa voor hetzelfde blok als de Democraten. Bovendien zal de ommekeer in Amerika de ommekeer in Europa doen versnellen.

Friedrich Merz

Te beginnen in Duitsland. De vroegtijdige val van de regering van bondskanselier Olaf Scholz produceert een stroomversnelling. Duitsers hunkeren naar stabiliteit maar die valt weg. De verkiezingen voor een nieuwe Bondsdag zijn niet ver weg. Links Duitsland, de sociaaldemocratische SPD en de Groenen, staat er slecht voor. De Alternative für Deutschland (AfD) is de verre rechtsbuiten, terwijl de partij van Sahra Wagenknecht (BSW) een verrassende nieuwkomer is. Boven dit alles torent de CDU/CSU van Friedrich Merz uit. Maar zijn probleem is: met welke partij vormt hij een regering? AfD is uitgesloten. De rest kwakkelt voornamelijk.

Merz is een capabele politicus die jarenlang in quasi-gedwongen ballingschap vertoefde omdat bondskanselier Merkel hem aan de kant schoof. Van fractieleider in de Bondsdag werd hij gedegradeerd tot backbencher, verliet Berlijn en vestigde zich in Düsseldorf als vermogensbeheerder voor het Amerikaanse BlackRock, met het hoofdkwartier in Manhattan. Pas na vertrek van Merkel keerde hij terug naar Berlijn. Merz is vertrouwd met Amerika, nuttig voor de relatie met Trump.

Duitsland zakt weg in economische malaise. Waar Volkswagen gaat, daar gaat Duitsland, en later Nederland ook. Duitsland wurgt zijn economie met een mislukt klimaat- en energiebeleid, en als toppunt het sluiten van de kerncentrales. Duitsland de-industrialiseert want de energiekosten zijn te hoog, veel hoger dan in Amerika waar ze juist lager worden. Een van de eerste beslissingen van Trump is *fracking* toestaan en meer olie boren onder het motto 'drill baby drill'.

Trump vergroot dat gat met Europa. Hij leidt het klimaatbeleid – naar eigen zeggen de 'groene oplichterij' – naar het abattoir: Amerika verlaat (wederom) het Klimaatakkoord van Parijs en verlaagt de regeldruk, terwijl het energie-aanbod wordt vergroot. Dit zet het dure Europese klimaat- en energiebeleid onder enorme druk. De Europese concurrentiekracht verschrompelt.

Investeren in Europa loont niet, in Amerika wel

Er is dan geen andere uitweg dan het klimaat- en energiebeleid te herijken. De Europese Green Deal kost jaarlijks 1570 miljard euro aan 'investeringen' die worden betaald door bedrijven. De consument krijgt uiteindelijk de kosten op zijn bord. Europa moet in 2040 voor 90% klimaatneutraal zijn; in 2050 voor 100%. Bedrijven die de komende jaren strategische beslissingen moeten nemen, zullen de rekening snel opmaken: investeren in Europa loont niet. In Amerika wel.

Duitsland, ooit leidend industrieland in Europa dat nu achteruitboert, zal als eerste het roer moeten omgooien. Daarmee gaat een Europees geloofsartikel overboord. Het is cruciaal dat de verkiezingen in Duitsland snel plaatsvinden en Merz spoedig bondskanselier wordt.

Green Deal maakt ondernemer tot ambtenaar

In Amerika is klimaat amper een strijdpunt; slechts voor 7% van de kiezers. Voorop staan koopkracht en immigratie. Dat is in Europa niet veel anders, maar 'progressief Europa' interesseert dat amper, evenmin als de Democraten in Amerika. Die hebben nu hun les gehad. Een té duur klimaat- en energiebeleid miskent koopkracht en de financiële kosten van grootschalige asielmigratie. Dat brengt het voortbestaan van bedrijven in gevaar en daarmee de bestaanszekerheid van burgers.

In plaats van hard tegen die stroom in te gaan met een onhaalbaar en onbetaalbaar

klimaatbeleid doet Europa er beter aan de groene planeconomie te liberaliseren met meer marktprincipes, meer échte concurrentie en minder subsidies. De Green Deal maakt de ambtenaar tot ondernemer en de ondernemer tot ambtenaar. Dat is een omgekeerde wereld. Als Europa zichzelf niet corrigeert, doet Amerika dat. En wel op Trumpiaanse wijze.

*Op **9 oktober** verscheen **'Rechtsomkeert',** het nieuwe boek van **Derk Jan Eppink**. Daarin schetst hij in heldere taal hoe zich in Europa, de Verenigde Staten en vooral Nederland een rechtse omwenteling voltrok. Het boek verscheen bij **Uitgeverij Blauwburgwal**, kost € **22,95** en kan **HIER** worden besteld. Informatie voor media en de boekhandel: info@blauwburgwal.nl*

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week!** De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. Doet u al mee? **Doneren kan op verschillende manieren. Kijk HIER. Hartelijk dank!